

Η Αγία Χρυσή

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος
Πέμπτη, 10 Οκτώβριος 2013 07:47 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 29 Οκτώβριος 2013 20:28

Η ΑΓΙΑ ΧΡΥΣΗ.

Η Αγία Χρυσή, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 13 Οκτωβρίου, γεννήθηκε στο χωριό Σλάτενα της επαρχίας Μογλενών της Βουλγαρίας. Έζησε περίπου τον 18ο αιώνα και οι γονείς της, γνώριζαν τις Χριστιανικές Αλήθειες της Πιστεώς μας, τις οποίες και δίδαξαν,

στην κόρη τους. Είχε, άλλες τρεις αδελφές και οι γονείς της ήταν, πάμπτωχοι. Από νωρίς φάνηκαν, τα πλούσια πνευματικά της χαρίσματα και τα πλούσια σωματικά της κάλλη, που την έκαναν να ξεχωρίζει από τις αδελφές της, αλλά και από τις συνομήλικές της. Αυτή η σπάνια ομορφιά της, ήταν για τους νέους της εποχής της, μια διαρκή πρόκληση, που όλοι, ήθελαν να την παντρευτούν και να την κάνουν γυναίκα τους.

Ανάμεσα τους και ένας Τούρκος Αγαρηνός, ο οποίος κεραυνοβολήθηκε από αρρωστημένο έρωτα και προσπαθούσε, να βρει τρόπο, να την πλησιάσει, προκειμένου, να της εκμυστηρευτεί, το αίσθημα του. Κάποια στιγμή πληροφορείται, ότι η χαριτωμένη Χρυσή βγήκε στην εξοχή, για να μαζέψει ξύλα, μαζί με άλλες γυναίκες και παίρνει την απόφαση, ότι είναι μεγάλη ευκαιρία και δεν πρέπει να την αφήσει, να τη χάσει. Μαζί με άλλους Τούρκους, που ήταν συνομήλικοί του, επισκέπτονται την εξοχή, όπου οι γυναίκες, μάζευαν τα ξύλα. Χωρίς να χάσει χρόνο, αρπάζει την Αγία Χρυσή βίαια και τη μεταφέρει στο σπίτι του και βάζει σε εφαρμογή, το σχέδιό του. Ήθελε, με κάθε τρόπο να την πείσει πρώτα, ν' αλλάξει την πίστη της και να Τουρκέψει, προκειμένου, να την κάνει γυναίκα του και να γνωρίσει, ξεχωριστές τιμές. Άρχισε, λοιπόν, να κινείται προς αυτή την κατεύθυνση και δεν παρέλειπε να την απειλεί, ότι αν δεν συμμορφωθεί με τα λεγόμενά του, θα αναγκαστεί να τη βασανίσει. Η Αγία Χρυσή, τον άκουγε με προσοχή και χωρίς να δειλιάσει καθόλου, του απαντά: « Εγώ, το Σωτήρα μου Χριστό, πιστεύω και Αυτόν λατρεύω και γνωρίζω. Δεν πρόκειται, να τον αρνηθώ, ακόμη και αν με οδηγήσετε σε πλήθος, από βασανιστήρια και αν μου κόψετε σε κομμάτια το σώμα μου».

Έτσι, μόλις, οι παρευρισκόμενοι άκουσαν, τη θαρραλέα και αποστομωτική απάντηση, της Αγίας και αφού είδαν, ότι δε μπορούν να την μεταπείσουν εύκολα, σκέφτηκαν, ότι ίσως κάποιες από τις επιτήδειες γυναίκες, μπορέσουν να τα καταφέρουν, καλύτερα. Την παραδίδουν λοιπόν, σ' αυτές και περίμεναν να μάθουν, το αποτέλεσμα. Εκείνες, με τη σειρά τους, παραλαμβάνουν την Αγία Χρυσή και άρχισαν να μηχανεύονται πονηρούς τρόπους, προκειμένου, να την μεταπείσουν. Η προσπάθειά τους αυτή, κράτησε περίπου ένα εξάμηνο και όλες οι πονηριές, που χρησιμοποίησαν, δεν έφεραν το αποτέλεσμα, που ήθελαν, γιατί η Πίστη της Αγίας, στο Σωτήρα μας Χριστό, ήταν καλά στερεωμένη, σε γερά θεμέλια. Σκέπτονται λοιπόν, ότι χάνουν το χρόνο τους άδικα και αποφασίζουν, να χρησιμοποιήσουν τα άτομα, της οικογένεια της. Οι γονείς και οι αδελφές της Αγίας, γρήγορα καταφθάνουν και μόλις κάνουν την εμφάνισή τους, τους προειδοποιούν να κάμουν, ότι είναι δυνατόν, να αλλάξουν την Πίστη της Αγίας. Αν για οποιοδήποτε λόγο τούτο δε συμβεί, τους απειλήσαν, ότι τους περιμένουν σκληρά βασανιστήρια και τέλος, ο θάνατος που θα τους επιβληθεί, θα είναι φρικτός.

Οι γονείς και οι αδελφές της Μάρτυρας, την πλησιάζουν και με δάκρυα στα μάτια της ζητούν να κάνει, εκείνο που οι ίδιοι δεν ήθελαν, να κάνει. Της το ζήτησαν όμως, φοβούμενοι για τη ζωή τους, αλλά και για τα σκληρά βασανιστήρια, που τους περιμένουν. Άρχισαν να την παρακαλούν και να της λένε: « Γλυκύτατη θυγατέρα μας, λυπήσου τον εαυτό σου και τις αδελφές σου, που κινδυνεύουμε όλοι μας να αφανιστούμε, εξ' αιτίας σου. Αρνήσου το Χριστό, για να λυτρωθείς εσύ και εμείς». Αυτό ζήτησαν από τη Μάρτυρα και τα δάκρυα έτρεχαν, ποτάμι.

Η Αγία Χρυσή, αναγκάζεται να τους απαντήσει σε γλώσσα σκληρή και αφού πρώτα τους τονίζει, ότι η Δύναμη του Χριστού είναι εκείνη που σώζει, την κάθε ανθρώπινη ψυχή και όχι η δύναμη του διαβόλου, τους λέγει: « Εσείς, που με παρακινείτε να αρνηθώ το Χριστό, το μόνο Αληθινό Θεό, δεν είστε πλέον γονείς μου, αλλά ούτε και αδελφές μου και δεν θέλω να σας γνωρίζω απ' εδώ και πέρα. Θέλω δε να σας γνωρίσω, ότι πατέρα έχω τον Κύριό μου

Ιησού Χριστό και μητέρα μου την Κυρία μου Θεοτόκο. Αδελφές μου δε έχω, όλους τους Αγίους και τις Αγίες, της Αγίας μου Εκκλησίας».

Τελειώνοντας, αυτές τις φράσεις η Αγία Χρυσή, τους έδωξε από κοντά της, αφού δεν είχαν πλέον καμιά θέση, να βρίσκονται δίπλα της. Έτσι στο πρόσωπο της Αγίας, εκπληρώθηκε, αυτό που είπε ο θείος Δαβίδ, ότι: « Ο πατήρ μου και η μήτηρ μου εγκατέλιπόν με, ο δε Κύριος προσελάβετό με». Αλλά και αυτό που είπε ο Κύριός μας: 'Ηλθον γαρ διχάσαι άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής και νύμφη κατά της πεθεράς αυτής. Και εχθροί του ανθρώπου, οι οικιακοί αυτού». (Ματθ. Ι' 34-36).

Οι αλλόθρησκοι, που εν τω μεταξύ συγκεντρώθηκαν και παρακολουθούσαν το θέαμα, έδειχναν να τα έχουν χαμένα, από τη συμπεριφορά της Αγίας Χρυσής. Ανάμεσά τους και ο αρρωστημένος εραστής, που το πρόσωπο του έσταζε φαρμάκι, για την Αγία. Δίδει αμέσως εντολή στους δήμιους, να τη βασανίσουν, αλύπητα. Οι δήμιοι, χωρίς να χάνουν χρόνο, παραλαμβάνουν την Αγία και άρχισαν να εφαρμόζουν το μαρτύριο του ραβδισμού, για τρεις ολόκληρους μήνες. Τα καταραμένα τους χέρια, την χτύπαγαν μέρα και νύχτα, κάνοντας έτσι, επίδειξη των ικανοτήτων που διέθεταν, αλλά και της υπακοής στο πρόσωπο του άρρωστου εραστή. Κάποια στιγμή, που κουράστηκαν να την χτυπούν, άρχισαν να της τεμαχίζουν τις σάρκες και να τις κρεμούν, μπροστά στα μάτια της. Έτσι, δεν άργησε να φανεί το σφαγείο, που οι άπονοι εφάρμοζαν, εναντίον της. Τα αίματα έτρεχαν ποτάμι, σχηματίζοντας έτσι, μια λίμνη και όλοι οι παρευρισκόμενοι, έδειχναν ικανοποιημένοι, από το θέαμα. Όμως και αυτό το μαρτύριο το ξεπέρασε η Αγία, γιατί Άγγελος Κυρίου, την προστάτευε. Ήθελαν όμως οι δήμιοι, να τη δουν και να την κάνουν, να υποφέρει περισσότερο, αλλά και την Πίστη της να αλλάξουν. Γι' αυτό, πυρακτώνουν σούβλα και την περνούν από το ένα αυτί στο άλλο. Όμως και απ' αυτό το μαρτύριο, βγήκε νικήτρια η Αγία, γιατί είχε προστάτη και φύλακα στη ζωή της, Άγγελο Κυρίου.

Αλλά και ο χρόνος για την Αγία Χρυσή, άρχισε να μετρά αντίστροφα. Έβλεπε, ότι πλησιάζει η στιγμή, που θα λάβει το Φωτοστέφανο της Δόξας και θα συναγάλλεται στους Ουράνιους Θαλάμους, του Νυμφίου μας Χριστού. Γι' αυτό το σκοπό, στέλνει κρυφά κάποιο Χριστιανό στον πνευματικό της πατέρα Ιερομόναχο Τιμόθεο, που ανήκε στη Μονή Σταυρονικήτα του Αγίου Όρους, να τον παρακαλέσει να προσεύχεται γι' αυτή, να αξιωθεί να τελειώσει με επιτυχία το θεάρεστο έργο, του Μαρτυρίου της.

Οι σκληρόκαρδοι και ωμοί εγκληματίες, βλέποντας την Αγία ακόμη ζωντανή, δε μπορούσαν να το πιστέψουν, μετά τα σκληρά βασανιστήρια, που εφάρμοσαν. Παίρνουν την απόφαση, να την κρεμάσουν σ' ένα δέντρο και στη συνέχεια καθ' ένας από τους παρευρισκόμενους, να της αφαιρεί ένα κομμάτι, από το αγνό νεανικό της σώμα.

Κάτω από τέτοιες συνθήκες, η Αγία Χρυσή, παρέδωσε την Αγία της Ψυχή, στον Κύριο και Θεό μας. Ήταν στις 13 Οκτωβρίου του 1795 μ.Χ. και τη μέρα αυτή, γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Απολυτικό της Αγίας:

Η αμνάς σου, Ιησού, κράζει μεγάλη τη φωνή. Σε Νυμφίε μου ποθώ και σε ζητούσα αθλώ, και συσταυρούμαι και συνθάπτομαι τω βαπτισμώ σου. Και πάσχω δια σε, ως βασιλεύσω συν σοι, και θνήσκω υπέρ σου, ίνα και ζήσω εν σοι. Αλλ' ως θυσίαν άμωμον, προσδέχου την μετά πόθου τυθείσαν σοι. Αυτής πρεσβείας, ως ελεήμων, σώσον τας ψυχάς ημών.

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Ο Μέγας Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Το βίο της Αγίας Χρυσής, τον αφιερώ νω:

1. Στη μνήμη της πολυαγαπημένης μας, Χρυσής Φωτάκη, αντί μνημόσυνου σαν ελάχιστο φόρο τιμής, υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως της ψυχής αυτής.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύει τη ζωή τους, η Χάρη της.

Σπήλι, Σεπτέμβριος 2013.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}